

[Alfred Kristensen.]

leren, dengang Forholdet blev vendt om, og har aldrig skammet os over det. At man nu vil gøre det til, at vi indgik en politisk Tuskhandel, at vi søgte at købe os et Landstingsmandat, at vi havde noget, vi skulde have Betaling for, ligger, synes jeg, paa et saa lavt politisk Niveau, at man ikke burde fremsætte det her, og jeg kan tilføje, at jeg ikke kan tro andet end, at det ærede Medlem dog maa kende det virkelige Forhold. Det er dog meningsløst at trave rundt i 18 Aar siden 1928 og saa derefter at fremsætte Paastanden paa Grundlag af en Myte, en Indbildning, eller hvad det nu er. Jeg begriber det ikke.

Jeg synes, jeg har været nødt til at tilbagevise denne Paastand paa en saadan Maade, at der i hvert Fald ikke bliver Grundlag for at gentage den. Noget andet er, at mit Parti aldeles ikke har lagt Skjul paa, at vi i og for sig beklager, at vi fortsatte vort Samarbejde med det tyske Mindretal i saa lang Tid, som vi gjorde, og i sin Tid medvirkede til, at det fik Gymnasiet. Det har vi beklaget ikke een, men mange Gange. Men at vi har faaet en politisk Fordel deraf, i 1928 i Herning eller paa noget andet Tidspunkt, tilbageviser jeg som en Paastand, der ikke burde kunne fremsættes fra denne Talerstol i Dag.

Jørgen Otzen: Skulde der foreligge en Fejltagelse fra min Side med Hensyn til det, der er foregaaet i Herning, skal jeg være den første til at erkende det. Jeg beklager naturligvis, at det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen kører, saa voldsomt løs paa mig. Det er ikke min Vane at køre med løs Snak, men jeg ved dog, at der, som det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen indrømmer, dengang har været visse meget nære Forbindelser mellem Socialdemokratiet og det tyske Mindretal. Jeg vil ogsaa gerne understrege, at det, der gav mig Anledning til at fremsætte nogle Bemærkninger herom, var, at det ærede Medlems eget Organ „Sønderjyden“ flere Gange har maattet erkende, at der ogsaa i den Tid, Socialdemokratiet havde Magten her i Landet, var begaaet Fejl i Behandlingen af det tyske Mindretal, og at man fortrød dette. Jeg har ligeledes beklaget, at Socialdemokratiet nu indtager den Holdning, som det ærede Medlem her i Dag var Talsmand for. Jeg havde ventet, at der havde været større Forstaaelse fra den Side over for Mindretallets Synspunkt.

P. N. Petersen (Røjle): Der er et Par Bemærkninger, som jeg gerne vil benytte Lejligheden til at henvende til den højtærede Undervisningsminister i Anledning af det Svar, han før gav Ordførerne.

Den højtærede Undervisningsminister nævnte bl. a., at den Debat, som føres her i Dag, i Virkeligheden kun er en Gentagelse af, hvad vi har hørt ved mangfoldige andre Lejligheder, og at der i det hele taget slet ikke var kommet noget nyt frem i Sagen. Det maa sikkert bero paa en Misforstaaelse. Det, der for mig er det alvorligste netop i denne Tid, er den stigende Aktivitet, som finder Sted fra tysk Side, nede i Sydslesvig. Jeg nævnte før i mit Foredrag, hvorledes man baade fra Socialdemokraternes Side og fra alle andre Kredse dernede netop rejser sig i en voldsom Modstand mod den danske Bevægelse, som er i stærk Vækst nede i Sydslesvig. Der er ogsaa sket dette, at man nu i den slesvig-holstenske Landdag drøfter Forholdene for det tyske Mindretals Skoler i Nordslesvig. Det er for mig noget saa alvorligt, at jeg synes, man endnu en Gang, i den tolvte Time, skal betænke sig paa at gaa ind for en Lovgivning som den, her foreligger Forslag om.

Saa sagde den højtærede Minister, at kan det danske Mindretal i Sydslesvig faa saadanne Kaar, som det tyske Mindretal i Sønderjylland har, skal vi være glade. Det synes jeg ikke, vi har Lov til at sige, for Konsekvensen af den Tale vil være, at vi saa ogsaa skal være glade, selv om de kommunale Skoler i Sydslesvig bliver nedlagt. Det er netop der, Tampen brænder, og derfor er der ikke Hold i den Tale. Vi kan ikke være glade derved, for saa maa vi ogsaa føle os tilfredse, om de i Sydslesvig kommer til at nøjes med det, som det tyske Mindretal i Nordslesvig maa nøjes med, altsaa give Afkald paa de kommunale Skoler i Sydslesvig. Det kan vi ikke være glade for.

Saa talte den højtærede Undervisningsminister om, at de Argumenter, som jeg fremsatte før, gav Tyskerne Vaaben i Hænde. Det er ogsaa, jeg vil ikke sige Begrebsforvirring, men i hvert Fald en Misforstaaelse. Det er ikke os, der giver dem dette Vaaben; de, der giver dem dette Vaaben, er dem, der fremsætter Forslag om at nedlægge de kommunale Skoler.

Saa talte den højtærede Undervisningsminister ogsaa om, at Frihedslinien er ikke brudt, at man bevarer den Frihedslinie, vi var saa stolte af, at vi fik gennemført i 1920. Heroverfor vil jeg gerne sige, at det drejer sig om en endogsaa meget kraftig Svækkelse